

O.H.E.-AK GAINTXURIZKETAN

Aspaldiko kontua dugu O.H.E.-ena mundu osoan, eta baita gure Euskal Herrian ere. Objeto Hegalari Ezezagunak (espaineraz O.V.N.I.-ak eta ingeleseraz U.F.O.-ak deituak direnak) danorengandik ezagunak dira, nahiz eta oraindik ez jakin zer diren. Jende askorentzako beste izarbela edo planetatik etorritako hegalontzi tripulatuak dira. Izan edo ez izan, gauza bat edo bestea, prolema da aspaldiko kontua dugula gure artean, baita gure Euskal Herriko zenbait tokitan ere, gure eskualdeko Gaintxurizketa azkenean artean dagoelarik.

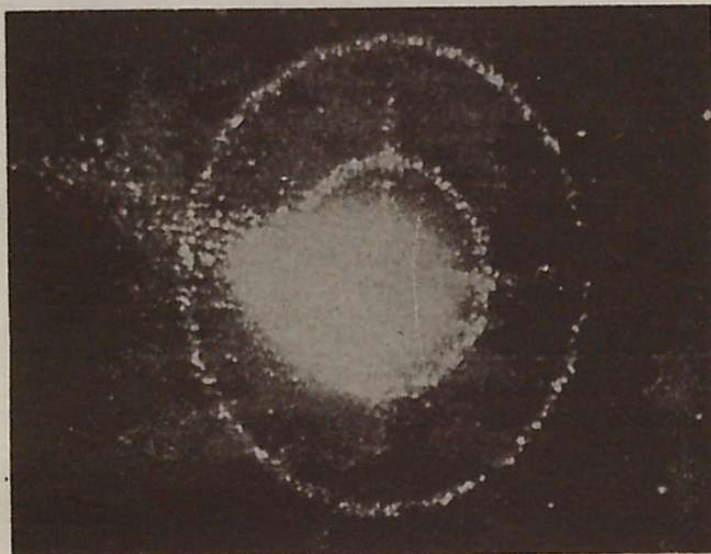
Fenomenoaren ikertzaileak betidanik saiatu dira O.H.E.-en agerpenei adierazpen logikoa bilatzen, modu honetan bigarren pausu batean jakin ahal izateko zer den nahi dutena, edo zergatik etortzen diren gure mundura. Behin ikertzaile frantses batek frogatu egin zuen. Frantziako mapa hartu eta horratzez josi, azken agerpenen tokiak seinalatuz. Gauza haundirik ez zuen lortu, egia esan. Baina 1954ko irailaren 17an zenbait agerpen berri gertatu zirenean, mapa hartu zuen berriro, eta horratzen bitartez agerpenen tokiak seinalatu zituen. Harriturik ikus ahal izan zuen puntu guztiak lerro zuzen baten barruan gelditzen zirela. Lerroak Baiona (BA) eta Vichi (VIC) lotzen zituzten gero, BAVIC izena hartu zuen ordu ezkerotik, eta lerro zuzenen bitartez agerpenen tokiak lotzeari ortotenia (lerro zuzenen bitarteko lotzea) deitu zitzaion.

Urte bereko irailaren 24an, sei agerpen berri eman ziren, eta danak lerrotzen ziren aipaturiko Bavic izeneko lerro zuzenean. Segi aurretik, esan dezagun Gaintxurizketako Gaina zuzen famatu horren barruan gelditzen dela.

Bavic Zuzena egin aurretik bazeuden zenbait agerpen gure baiaran, zehazkiago Gaintxurizketan. «Cifra Argentziak honela kontatu zuen 1950ko martxoaren 21ean gertatutakoa:

«Alto de Gaintxurizketa entre San Sebastián e Irún. Dos jóvenes de Irún, cuando regresaban de San Sebastián en bicicleta el 21 de marzo de 1950, aseguraron haber visto un extraño fenómeno que resumieron de la siguiente forma: «Serían poco más o menos las doce y media, cuando después de haber cruzado el espacio un avión procedente de Madrid, vimos aparecer con dirección O-E dos puntos brillantes que fueron aumentando de tamaño. Por su dirección daba la impresión de que iban a caer sobre la sierra cercana; pero a una gran altura, que calculamos en unos 5.000 metros, ganando altura sobre el mar. Los objetos volantes tenían brillo metálico e iban a gran velocidad, que calculamos en unos 1.000 km por hora, ya que su presencia no duró más de ocho segundos».

1954ko abenduaren 6an J.M.P. bizikletaz zihoan Gaintxurizketatik barrena Irun alderantz. Bapatean

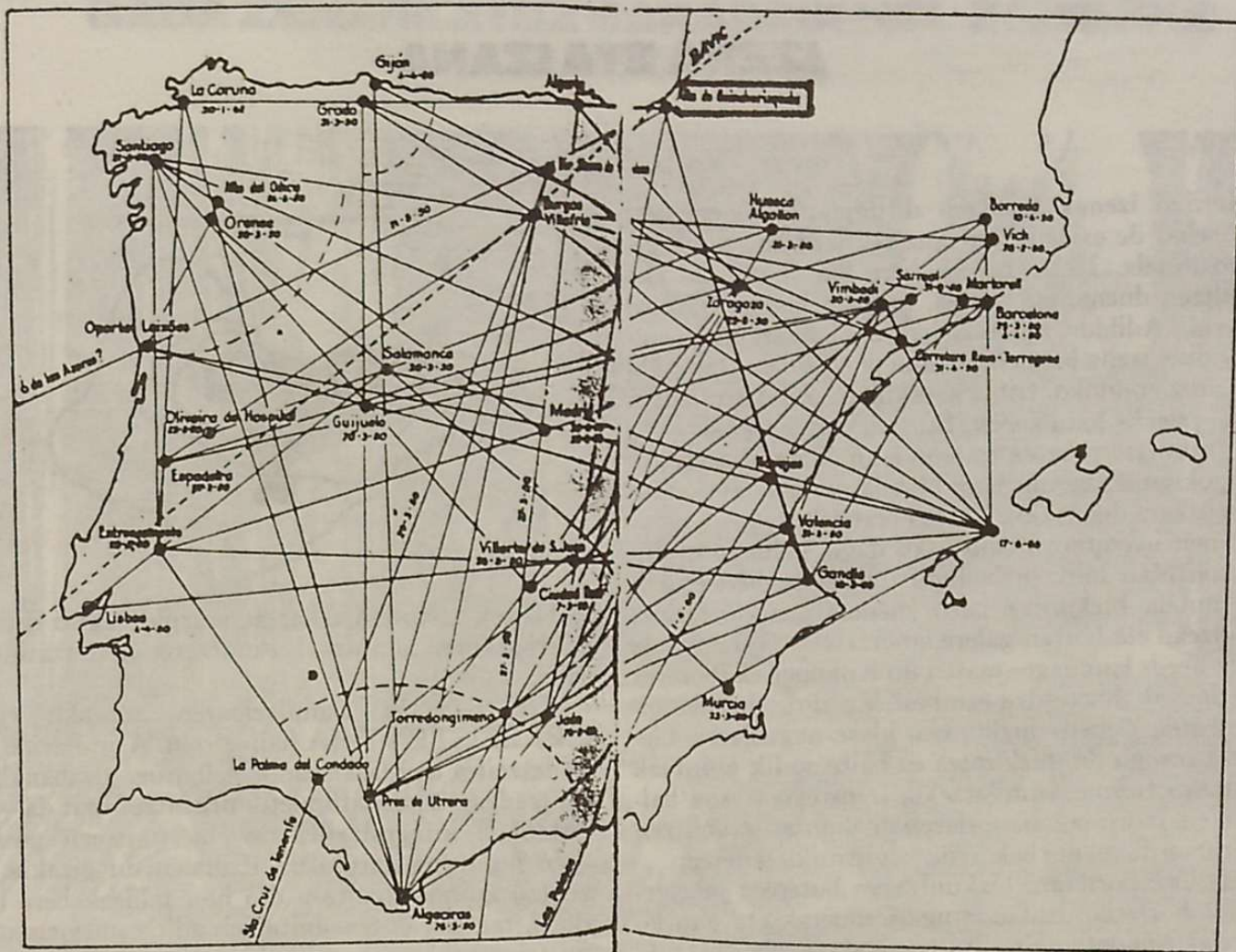

bere aurrean argi haundi bat agertu zen, momentuz momentuz haundiagotzen zena. J.M.P. berak honela kontatu zuen prentsarako:

«Empezaba a despuntar el día. La mañana del 6 de diciembre de 1954 amaneció con el cielo cubierto. Llovía. Yo iba en bicicleta, con la luz encendida, por los altos de Gaintxurizketa, bajando a Irún. Frente a mí apareció en el cielo una luz que iba aumentando de tamaño aparentemente. El objeto fue perdiendo altura y simultáneamente perdía luminosidad. Al llegar al suelo la luz se apagó totalmente. El aspecto del objeto era oscuro, su forma un paralelepípedo rectangular de 4x3x6 aproximadamente».

Garaiko prentsak esan zuenez, J.M.P. itzuli omen zen beranduago gertaturiko tokira, eta ikus ahal izan zuen objetua egon zen tokian, errektangulo haundi baten tankera hartzen zuen belar zanpatua. Ba omen zeuden baita ere gizasemearen zenbait urrats, muelle bat eta zenbait hondakin metaliko.

1955ko urtarrilaren 5ean beste antzeko objektu bitxi bat ikus ahal izan zen Gaintxurizketako bailaran. Honako honetan lekuko ugari egon ziren: Felix Galarraga eta Gerardo Irazusta ehiztariak eta Arraspio anaiak. Azken anaia hauen esanaz, borobil eta arras dizdiratsua zen, eta diametrozko hiru bat metrokoa. Jeitsi egin zen, baina egia esan, sekula ez zuten jakin lurra hartu zuen, edo oso hurbil gelditu ote zen. Berehala igo egin zen habaila bortitz batez, Pasai Donibane alderantz, hots Ipar-ekialderantz abiatuz. Garai hortan euskara ez zegoen oso ondo ikusia, eta nahiz eta ehiztariak espaineraz ondo jakin ez, hizkuntza honetan egin zieten elkar-hizketa eta baita prentsan azaldutako testimonioa. Ikus dezagun:

Iberiar Penintsulako Sare ortotenikoa.

«era una cosa redonda que vimos ¡raaaa! —al decir este sonido onomatopéyico mueve los brazos indicando descenso— cómo bajó de por ahí —señala el suelo en dirección a Irun— y se hizo como apear y estábamos allí y corriendo nos tiramos al suelo... luego nos vinimos hacia esta casa —la conversacion transcurre en el caserío Uralde— dejamos las escopetas escondidas en el puente y ¡raaa! se elevó y se fue hacia Pasajes de San Juan... ¿qué baja por ahí? nos dijimos, y salimos corriendo a ver, pero cuando quisimos acercarnos salió hacia arriba.... Cuando nos faltaban 40 o 50 metros para llegar al objeto, cuando se elevó y así nos quedamos mirando... El tamaño era como de una kupela de sidra de 3.000 ó 4.000 litros. Como si sería una cisterna de camión de unos diez mil litros... me quedé asustado de lo rápido que subió hacia arriba... —La observación duro tres o cuatro minutos—».

Agerpen honek zeresan haundiak ekarri zituen, eta oso famatua egin zen Europa osoan. Jendea bildurturik zegoen, eta bat baino gehiago saiatu zen egun haietan ilunpeetan ez pasatzen Gaintxurizketako bi-deetatik. Kasu hau oso haizatua izan zenez gero, Do-

nostia Irratiak irratsaio bat kaleratu zuen Gaintxurizketan gertatzen ari ziren fenomeno bitxiez ohartzeko. Telefono deialdi asko egon ziren, eta hauetako batean Gaintxurizketako harrobian lanean aritutako langile batek, antzeko zerbait kontatu zuen:

«Un anochecer vimos un extraño objeto volador que se acercaba hacia nosotros. Bajó hasta el borde de la cantera para luego volver a elevarse rápidamente y perderse entre las nubes. Era blanco y muy brillante».

Orduetik ez dira agerpen hauek gehiago errepikatu, edo behintzat inork ez deus ikusi, edo ez du deus esan nahi izan. Baina 50.eko hamarkadan gertatutakoak markatu du Gaintxurizketa betirako. Eta bere izena ikusten ahal da mundu osoko mapa ortotenikoetan. Agian egun batean jakin ahal izango dugu zer diren O.H.E. famatu horiek eta zertarako etortzen diren gure planetara. Baina agian, egun berean, Gaintxurizketako agerpenek bere mixterio xarmangarria galduko dute. Denak bait du bere prezioa!

karlox Barrentsoro